روزنامه شرق

السلام علیک یا اباعبدالله الحسین

یکشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۰ • ۸ محرم ۱۴۳۳ • ۴ دسامبر ۲۰۱۱ • سال نهم

شماره پیاپی ۱۴۰۹ • شماره ۴۸۵ دوره جدید • ۲۰صفحه • ۶۰۰ تومان

آیت‌الله مکارم‌شیرازی درباره وقایع سفارت انگلیس:

کارهای فرا قانونی بهانه دست دشمن ماجراجو می‌دهد

گروه سیاسی: آیت‌الله مکارم‌شیرازی از مراجع تقلید در قم تاکید کرد: «گاهی کارهایی فراتر از قوانین از سوی بعضی از جوانان عزیز احساساتی انجام می‌گیرد که بهانه مهمی به دست دشمن ماجراجو می‌دهد و هزینه‌های زیادی باید برای آن بپردازیم، مانند همین حادثه اشغال سفارتخانه...

صفحه ۳

دیپلماسی اقتصادی در گفت‌وگو با مهمانپرست:

ایران وارد جنگ نابرابر شده است

گروه اقتصاد: چرا ایران نوعی دیپلماسی اتخاذ نمی‌کند که روند تحریم‌ها متوقف شود؟ چرا بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران از اروپا به چین یا امارات تغییر کرده است؟ آیا نفت هم مثل انرژی هسته‌ای حق مسلم مردم ایران نیست؟ چرا تولید نفت ایران روند کاهشی پیدا کرده است؟...

صفحه ۴

سرپیچی بازار از دستور بهمنی

■ دلار از مرز ۱۳۶۰ تومان و سکه از ۶۳۵هزار تومان عبور کرد

صفحه۴

فیلم «درویش» با حضور بازیگران ایرانی و عرب پایان یافت

سکانس آخر «روز رستاخیز»

عکس اختصاصی شرق از فیلم «روز رستاخیز»، عکاس: محسن سیدی

گروه هنر: همزمان با ماه محرم و ایام عزاداری شهادت حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) تصاویری از فیلم سینمایی «روز رستاخیز» به نویسندگی و کارگردانی احمدرضا درویش منتشر شد. احمدرضا درویش در طول چند روز پیش برخی عکس‌ها را از فیلمش منتشر کرده است. او هر روز ضمن انتشار عکس جدید و دیده‌نشده‌ای از صحنه‌های فیلم روز رستاخیز، یک جمله از نخبگان و چهره‌های موثر دنیا درباره عاشورا و حماسه حسینی را منتشر می‌کند. تصاویر جدیدی که منتشر شده، مربوط به صحنه‌هایی از فیلم «روز رستاخیز» است؛ منطقه‌ای به نام «ذو حسم» بین مکه و کربلا که اردوگاه اباعبدالله الحسین(ع) در آنجا بر پا شد. امام حسین(ع) در حلقه زایران خانه خدا، سخنرانی امام حسین(ع) در جمع زایران خانه خدا و فراخواندن آنان در برابر خلافت ستم، تصویر کعبه در ایام حج نیمه‌تمام امام حسین(ع) و... انتشار تصاویر جدید از صحنه‌های فیلم روز رستاخیز در حالی است که مدت‌هاست مراحل فنی فیلم در سکوت خبری انجام می‌شود. این فیلم از مقطع تاریخی مرگ معاویه تا شهادت امام حسین(ع) در روز عاشورا را روایت می‌کند. احمدرضا درویش، نویسنده و کارگردان روز رستاخیز به تازگی در یادداشتی فیلم «روز رستاخیز» را به دوستداران عدالت و آزادگی تقدیم کرده و در ادامه نوشته است: «در ایامی که به نام مبارک امام‌حسین(ع) مزین است، تعدادی از عکس‌های فیلم سینمایی «روز رستاخیز» همراه با جملات، دیدگاه‌ها و اشعار بزرگان، دانشمندان و... را به اشتراک گذاشته‌ام. این مطالب بخشی اندک از تحقیقاتی است که برای درک نهضت امام‌حسین(ع)، جهت نگارش فیلمنامه «روز رستاخیز» صورت گرفته است. ماجرای بی‌بدیل کربلا پس از قرن‌ها، در فرم‌های آیینی، اجتماعی و فراملی متجلی شده است. پژواک ندای حسین(ع) همچون مسیح(ع) همه را به عدالت، شفقت، آزادگی و کرامت انسان بشارت می‌دهد. گرچه اشک و حسرت در عزای حسین(ع) گواه دلدادگی به این نماد حقیقت است ولی به گمان من فضیلت پاسخ به این پرسش کمتر از فضیلت ماتم بر او نیست. «به راستی راز جاودانگی حسین چیست؟» همچنین درویش سال گذشته به‌مناسبت پایان فیلمبرداری «روز رستاخیز» در یادداشتی نوشته بود: «۱۵ سال از آن عهد فرخنده سپری شده است. کسانی از اهالی فرهنگ و سینما تولید فیلمی را آرزو کردند که برگرفته از حماسه عاشورا، از جوهر اندیشه امام حسین(ع) بهره گیرد؛ اثری برای شیفتگان حقیقت و چشمان پرسشگر. برای شکفتن نهال آن آرزو، تنها تکیه‌گاه عشق بود و نام کسی که بر فراز قله عاشقان، انسان را به کرامت، آزادگی و روز رستاخیز بشارت داد. روایت آنچه بر «روز رستاخیز» گذشت، شعری شنیدنی است، ولی در مقابل قصیده بلند نهضت امام‌حسین(ع) قطره‌ای از دریاست.»درویش اعتقاد دارد: «از شاخصه‌های پروژه روز رستاخیز این است که باوجود اینکه از تولیدات کشورمان محسوب می‌شود، اما درواقع به جغرافیای تمامی کشورهای مسلمان و جهان تشنه حقیقت تعلق دارد.» تدوین این فیلم توسط «طریق انور» تدوینگر نامزد اسکار در سال ۲۰۱۰ انجام شده و تمام مراحل پست پروداکشن فیلم در استودیو مولینر در لندن در حال انجام است. فیلمبرداری پروژه روز رستاخیز که از ۱۶ بهمن سال ۸۸ همزمان با اربعین حسینی در شهرستان بم آغاز شده بود و پس از پشت سرگذاشتن بیش از ۲۵۰ جلسه فیلمبرداری در شهرهایی چون بم، شهداد کرمان، اصفهان، شاهرود، رباط کریم، کاشان، قلعه‌رودخان و تهران، ۱۲ دی ۸۹ به اتمام رسید. زبان اصلی فیلم سینمایی روز رستاخیز فارسی خواهد بود و به زبان‌های عربی و انگلیسی دوبله و اکران خواهد شد. همچنین زیرنویس فیلم به زبان‌های مختلف پیش‌بینی شده است. علاوه بر «روز رستاخیز» که نام فارسی فیلم است، «یوم الحریه» نام عربی فیلم و«he who sai no» (آنکه گفت نه) نام انگلیسی فیلم خواهد بود. روز رستاخیز از ۲۴ بازیگری که جزو نقش‌های پیش‌برنده هستند، بهره برده است و حدود ۴۰ بازیگر دیگر و هفت بازیگر زن و مرد میهمان، مقابل دوربین حسین جعفریان، مدیر فیلمبرداری و علی برازنده فیلمبردار کار رفته‌اند. در کنار بازیگران ایرانی، بازیگران مهمی از کشورهای سوریه، عراق، لبنان و کویت نیز مقابل دوربین «روز رستاخیز» رفته‌اند که می‌توان از جمال سلیمان، طلحت حمدی، رضوان عقیلی، فواد سرور از سوریه، داوود حسین از کویت، یوسف شکرچی از عراق و فواد ابراهیم از لبنان نام برد. مطالعات «روز رستاخیز» از اواسط تولید «دوئل» در سال ۸۱ آغاز شد. این پروژه پس از یک سال پیش‌تولید، همزمان با اربعین امام حسین(ع) (۱۶ بهمن ۱۳۸۸) کلید خورد؛ پروژه‌ای که درویش سه سال را صرف تحقیق و نگارش فیلمنامه و یک سال هم صرف فیلمبرداری‌اش کرد. در مورد ساخت موسیقی متن روز رستاخیز، تهیه‌کننده و کارگردان این فیلم مذاکرات و توافقات اولیه را با «استیفن واربک» سازنده موسیقی متن فیلم شکسپیر عاشق و برنده اسکار، انجام داده‌اند و به زودی مذاکرات نهایی و عقد قرارداد با این آهنگساز انجام خواهد شد. مضمون و قهرمانان فیلم، حضور بازیگران مهم از کشورهای عربی در این پروژه، تدوین فیلم توسط طریق انور تدوینگر نامزد اسکار ۲۰۱۱، بهره‌گیری از تکنیک‌های برتر جلوه‌های ویژه تصویری و اجرای پست پروداکشن در استودیوی MOLINARE در کشور انگلستان و آهنگسازی فیلم توسط استیفن واربک، سبب شده نام این فیلم در مجامع حرفه‌ای سینما در عرصه بین‌المللی مطرح شود. این فیلم از تکنیک‌های برتر جلوه‌های ویژه تصویری CGI بهره می‌برد و با پرده عریض اسکوپ و بهره‌مندی از صدای دالبی دیجیتال ساخته شده است. زمان این ساخته احمدرضا درویش که موسسه «فرهنگ تماشا» آن را تهیه کرده، دو ساعت و ۳۰دقیقه برای نمایش است. در روز رستاخیز، تقی علیقلی‌زاده مانند «دوئل»، «متولد ماه مهر» و «سرزمین خورشید»، در کنار درویش به عنوان مجری طرح و تهیه‌کننده حضور دارد. حسین جعفریان مدیر فیلمبرداری، علیرضا برازنده فیلمبردار، مجید میرفخرایی طراح صحنه و لباس و محسن موسوی طراحی گریم فیلم را برعهده داشته‌اند.

بخشی از فیلمنامه روز رستاخیز / نوشته احمدرضا درویش

۱۳۲ - روز - خارجی - کربلا- صبح عاشورا

امام‌حسین(ع) پیشاپیش یاران خود رو به قوای کوفه، بر روی اسب نشسته‌اند. امام(ع) پس از بوسیدن قرآن، با دو دست، قرآن را می‌بندند. اصحاب امام(ع) در یک خط، پشت به اردوگاه امام(ع) بر روی اسب‌ها نشسته‌اند. زُهیرابن‌قین پیشاپیش سواران امام(ع) در جناح راست و حَبیب‌ابن‌مَظاهر پیشاپیش سواران امام(ع) در جناح چپ ایستاده‌اند. پرچم اُردوی امام(ع) دردست عباس‌ابن‌علی(ع) ست که پیشاپیش سواران، در وسط ایستاده است. کوفیان، در حجمی وسیع در مقابل امام(ع) و یارانش، آرایش گرفته است. سواران در جلو، کمانداران و نیزه‌داران در عقب و بقیه در طول و عرضی وسیع دیده می‌شوند. پرچم سپاه کوفه در دستِ مردی سیاه چهره است. عُمَر، شِمر، حُر، حَصین، عُبیده، محمدابن‌اَشعَث، بُکیر و حَفص ابن عمر در صفِ کوفیان هستند. عباس‌ابن علی، زُهیر، حَبیب ابن مَظاهر، مُسلم‌ابن‌عوسَجه، قاسم، علی‌اکبر و دیگران، سوار بر اسب‌ها در ردیفِ اوّلِ اصحابِ امام(ع) ایستاده‌اند. قوای کوفه، از چهار سمت شمال، جنوب، شرق و غرب، اردوی امام(ع) را به محاصره درآورده‌اند. عُمر، سردسته قوای اصلی در جنوب میدان، حصین در سمت راست، محمدابن‌اشعث در سمت چپ /نخلستان/ و یکی دیگر از سرکردگان در شمال اردوگاه امام(ع)، کوفیان را فرماندهی می‌کنند. در تصویری باز از کُلِ صحنه، امام(ع) قرآن را با یک دست بالا می‌آورند و کوفیان را خطاب قرار می‌دهند.

امام حسین(ع): به نام خدای رحمان و رحیم. ای مسلمانان، این کتاب، کلام خداست که بر سینه محمد رسول الله نازل شد. کلامی که ما را از جاهلیت رهانید، انسان را خلیفه خدا در زمین نامید و اَخلاق، شَفَقَت و عدالت را بر او کرامت داد.ای کسانی‌که به نام توحید اسلام آوردید... بگویید با کدام حُجت مرا به سوی خود خواندید و اکنون به کدام گناه مرا با شمشیرهای خود نشانه رفته‌اید؟ مگر به من ننوشتید که کوفیان بر قیام علیه یزید اتفاق دارند؟ ... حال چه شده است که پیمان شکسته‌اید و بر دولت خَصم آغوش گشوده‌اید؟ ای پیروان دین محمد من حُسینم که جَدّم پیامبر و مادرم فرزند رسول خداست بدانید که زبان تیغ و تزویر و طَمَع بر نِدای حق چیره گشته است... شِمر که پیشاپیش سپاهِ کوفه روی اسب نشسته، امام(ع) را با فریاد، خطاب قرار می‌دهد.

شمر: اِی حسین، سُخنوَری کافی‌ست، جان‌مان را به لب آوردی. اینها که تو می‌گویی افسانه است. امام(ع) به سخنانِ خود ادامه می‌دهند.

امام حسین(ع): ... اگر سنگ بر من ببارَد دست در دستِ شما نخواهم نهاد و با جاهلیت بیعت نخواهم کرد. ابوعبیده، در ضلع دیگر میدان فریاد می‌زند.

عبیده: ما نیز گریبانِ عاملِ فتنه علیهِ خلیفه را رَها نخواهیم کرد. کوفیان، نیزه‌ها و شمشیرها را بالا می‌آورند و با فریاد، سخنِ حَصین را تایید می‌کنند. عُمَر، دست‌ها را بالا می‌برد و همه را به سکوت فرامی‌خواند. امام(ع) کوفیان را خطاب قرار می‌دهند.

امام حسین(ع): اکنون که عَمَل به شریعت و عدالت به افسانه بَدَل گشته است راهی جز جهاد باقی نمی‌ماند.

محمدابن اشعث: تو در پناهِ فریب‌خوردگانی اندک، خود را تَجَسُم حقیقت و ما را در شماری بسیار، گمراه می‌نامی؟

حصین ابن‌تمیم: ای حسین، یا به حُکمِ یزید تسلیم شو یا برای مرگ آماده باش.

امام حسین(ع): به خدا من مرگ را جُز سعادت و زندگی در پناهِ ظالمان را جز اندوه نمی‌دانم.

عُمَر با فریاد، همه را خطاب قرار می‌دهد.

عمر: ای مَردُم، من عُمَرابن‌سَعدابی‌وَقاص، سالارِ سپاهِ کوفه، به‌نام خلیفه مسلمین یزیدابن‌مُعاویه، حسین و پیروانش را مُرتَد و خونشان را مُباح اعلان می‌کنم.

کوفیان، یک‌صدا فریاد می‌زنند، هیجان و فریادِ جمعیت به اوج می‌رسد. طبل‌ها به صدا درمی‌آیند. بُکیر و حُر در ردیفِ دوم قوای کوفه، با فاصله از یکدیگر ایستاده‌اند. بکیر، دلشوره دارَد و مجذوب سخنان امام(ع) شده است، اسبِ او مُدام بی‌تابی می‌کند. جمعیت نیزه‌ها و شمشیرها را بالا آورده نعره می‌کشند. بُکیر به دنبال حُر، جمعیت را از نظر می‌گذراند. حُر، ناپدید شده است. گردوخاک چهره بُکیر را می‌پوشاند.

اختصاصی

جایزه «بنیاد افشار» به «پیه منتسه» اهدا شد

ایران‌شناس ایتالیایی در تالار مشاهیر

صفحه آخر

تیترها

شکل طلاق در کشور در حال پوست‌اندازی

هر روز ۵۰۰ زوج توافقی طلاق می‌گیرند

صفحه ۱۹

توقف تصویربرداری قهوه تلخ

صفحه ۱۵

در صفحات

بندبازی
کارتون حسن کریم‌زاده /صفحه آخر

عاشورا اوجی دراماتیک
محمدسعید شریفیان /صفحه۱۵

یک نمایشگاه بحث‌انگیز نقاشی
پرویز کلانتری /صفحه ۱۵

کاندینسکی ۱۴۵ ساله شد
بهرام دبیری /صفحه آخر

حرف اول

بازار دستورناپذیر

شاهین شایان‌آرانی*

رییس‌کل بانک‌مرکزی با اذعان به حبابی بودن افزایش قیمت طلا و ارز اعلام کرد که دستور داده طی یکی، دو روز قیمت سکه طلا ۷۰، ۸۰هزار تومان و قیمت نرخ دلار ۲۰تومان کاهش یابد. بحث اینکه بانک‌مرکزی باید نرخ ارز را کنترل کند از کلیدی‌ترین، اصلی‌ترین و مهم‌ترین مباحث مربوط به بانک‌مرکزی است. معمولا بانک‌مرکزی‌ها این کار را در قالب سیاست‌ها و مصوبات محرمانه یا بعضا غیرمحرمانه انجام می‌دهند تا بتوانند با مهار و کنترل ابزارهای لازم نرخ برابری ارز را مهار کنند. درخصوص سکه نیز باید یادآور شد که ورود به این بازار، از وظایف اصلی و تکلیف بانک‌مرکزی نیست اما در حال حاضر بازار سکه نیز تا حدودی بر بازار ارز اثر متقابل دارد. از این‌رو بانک‌مرکزی تصمیم گرفته تا بازار، چه بازار ارز که نقش اصلی در آن دارد و چه بازار سکه که در آن نقش فرعی دارد را کنترل کند. اما سخن راندن از دستوردهی به بازار پذیرفته نیست زیرا مبانی استوار اقتصادی ندارد. رییس بانک‌مرکزی می‌تواند اعلام کند که قیمت‌ها را کنترل و مهار می‌کنند. بانک‌مرکزی باید حداکثر توان برای مهار و کنترل بازار سکه و ارز را به‌کار گیرد اما دادن عدد و رقم آن هم در قالب دستور، اقدامی غیرکارشناسی است. در حال حاضر، متاسفانه عده‌ای سودجو مانع از این می‌شوند که نرخ ارز و سکه واقعی شود و برای همین نیز نرخ‌ها حباب‌گونه بالا می‌رود. البته تحریم‌ها نیز در این میان بی‌تاثیر نیست. نقدینگی سرگردان نیز عامل دیگر بالا رفتن نرخ سکه و ارز است. از آن سو محدودیت‌های سپرده‌گذاری و نرخ پایین سپرده نیز سبب شده تا مردم به سمت خرید سکه و دلار تمایل بیشتری پیدا کنند. باید نرخ سود بانکی را افزایش داد تا سپرده‌ها به سوی بانک‌ها سوق پیدا کنند. در حال حاضر نقدینگی‌ها به سمت خرید ارز می‌رود آن هم خریدی که در خانه نگه داشته می‌شود که این به ضرر اقتصاد کشور است. ارز را باید کسانی بخرند که مصرف جاری دارند نه آنان‌که می‌خواهند از این طریق سرمایه‌گذاری کنند. سوددهی کم و محدود نظام بانکی، همچنین افزایش حباب گونه بازار سهام، سیستم اقتصادی ما را با این چالش مواجه کرده است. سرمایه‌ها به جای آنکه روانه بانک‌ها و تولید و ساخت‌وساز سرازیر شوند به سکه و ارز تبدیل و در خانه‌ها نگه داشته می‌شوند. مردم باید بتوانند اوراق بانکی را با نرخ مناسب بخرند و به سمت کارهای صنعتی و تولیدی سوق داده شوند اما زمانی‌که نرخ سود بانکی پایین نگه داشته می‌شود، آنها نیز مشارکت کمتری می‌کنند.

*کارشناس اقتصادی

سرمقاله

قیام مردانه

پرویز خرسند

«... زندگی از همه هنرها بزرگ‌تر است. حتی کسی که زندگی‌اش به کمال نزدیک می‌شود، بزرگ‌ترین هنرمند است. زیرا بدون بنیانی مطمئن و چارچوبی از یک زندگی نجیبانه و شریف، هنر هیچ ارزشی نخواهد داشت.آفرینش‌هایی به‌راستی زیباست که لحظه‌های الهام و احساس همراه با درک و فهمی درست آفریننده آن باشد. اگر چنین لحظه‌هایی در زندگی کم و نادر است، هنر واقعی هم کم و نادر است. هنر واقعی به شکل بستگی ندارد بلکه با آنچه ماورای آن است، مربوط می‌شود. هنری هست که می‌کشد و هنری هست که زندگی می‌بخشد. هنر واقعی باید منعکس‌کننده شادمانی، سرخوشی و پاکی آفریننده‌اش باشد.»

«مهاتماگاندی»

در ابتدای محرم ۱۴۲۸ یعنی ۱۳۶۹ سال - یا بگوییم قرن و بخوان قرن‌ها، از «آدم» تا ۶۱ هجری قمری - پس از پایان سالی که مردانه مردی در برابر حاکمیت ستم ایستاد و برای تفسیر حضور خدا در انسان و انسان‌های خدایی- که هنر زیستن و هنر خوب‌تر مردن را به زمانه و زمان‌ها گفتند و بر پرده وسیع «کران ناپیدای طلوع و غروب هر روزمان نوشتند - از کعبه ابراهیم بیرون زد و با جوهر رگان خود و عزیزانش صحیفه سرخی ساخت که حج ابراهیمی نمی‌توانست بی‌خواندن آن قبول افتد. همچنان که در ۳۵ سال پیش از «محراب» ایمان خونین و زخماگینم فریاد کشیدم که «حسین» با «ته»ای که هستی‌ها را برانگیخت و «هستن» را معنا و «بودن»های حقیر را بی‌معنا کرد. یعنی اگر مسلمان - پیروان هر مذهب و پیامبری در دوران خویش - پیام «حرا» و «غدیر» و «محراب مسجد کوفه» را درنیافته است، نمی‌تواند ادعا کند که فریاد خون شهید و شاهد و شهادت را هم نشنیده است. مگر از پس آن روزی که از آسمان خون بارید و از زمین خون جوشید و کلمه «حق» را «حسین‌بن‌علی و فاطمه» سرخ سرخ نوشت؛ آن سپاهی مردک ساده سپاه ابن‌زیاد و حاکمیت یزیدی نیست که به سراغ «علی‌بن‌حسین» می‌آید و با اشک در چشم و بغض در گلو می‌گوید:«.. ای پسر پیامبر! گرچه من در سپاه یزیدی بودم، اما دلم با شما بود و هرگز تیری به یاوه هم به سویتان نیفکندم، بلکه از تنهایی و غربت سالار شهیدان آب در چشم و خار در گلو داشتم و آرام و در خود می‌گریستم» بگویید که با این حال در کجای آن جهان جای خواهم داشت؟امام سجاد فرمود: در همان جایی که «عمر سعد» و «شمر» و «ابن‌زیاد» و «یزید» جای دارند.

مرد نالید که: آخر!...

و امام گفت: «آخر» و «اما»یی ندارد. آنان که صدای ما را شنیده‌اند و یاریمان نکرده‌اند نیز هم‌خانه «شمر» و «یزید»اند؛ چه رسد به شما که در سپاه دشمن بوده‌اید و با وجودتان بر وسعت ظلم و سیاهی افزوده‌اید و چشم زنان و کودکان بی‌گناه و معصوم حقجو را ترسانده‌اید و دروغ حاکمیت «ستم» را درشت‌تر کرده‌اید...»در نزدیک به نیم‌قرن پیش با همه خلوص و سادگی و نوجوانی و جوانی‌ام نوشتم و فریاد زدم که اگر شهیدان کربلا و شاهدان آن غروب و آن شب ناباور و انفجار صدای «علی» در گلوی پر خون زینب در آستانه کوفه و شام و بارگاه ستم... همه راه‌ها را فرو بست و در عمل گفت که:یا باید حسینی بود و در کنار و در امتداد راه پر خون او یا در صف زینب و سجاد... و راه سوم؛ هرجا و به همه شکلی که باشد راهی یزیدی است. اگر زن و فرزند را بهانه می‌آوری و می‌پنداری که تو روزی‌دهنده آنهایی، به پرستش خود نشسته‌ای و اگر نیروی ستم و ناتوانی خود را دلیلی بر سکوت و همراهی با ستمکاران می‌دانی، تردیدی نکن که به مغاک ضعف و زبونی افتاده‌ای و در تخته‌بند تن اسیری و «پرنده» را می‌ستایی نه «پرواز» را و به آوازخوان دل خوش کرده‌ای نه «آواز» را. اقبال لاهوری بزرگ چه خوب می‌گوید که: حسین، سرّ ابراهیم و اسماعیل بود / یعنی آن اجمال را تفصیل بوداگر ابراهیم «اسماعیل»اش را به مذبح برد و کارد بر گلویش گذاشت و آهنی برّان در برابر گوشت نازک گلو کند شد و خداوند، قربانی او را پذیرفت و گوسفندی به جای «اسماعیل» ذبح شد و «عید قربان» شکل گرفت در پهنه کربلا هیچ تیر و شمشیر و نیزه‌ای در برابر سر و پهلو و اندام علی‌اکبر و گلوی نازک و کوچک علی‌اصغر، کندی نگرفت و شکافت و پاک‌ترین خون‌های بشری را به زمین و آسمان افشاند و دست پر خون حسین و فریاد بیدارگرش به آسمان‌ها رسید که :خدایا!

ادامه در صفحه آخر

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
تلفنی آگهی می‌پذیرد.

۸۸۶۵۸۵۷۵
۸۸۵۲۴۹۷۴
۸۸۵۲۴۹۷۳
۸۸۷۵۲۱۵۹